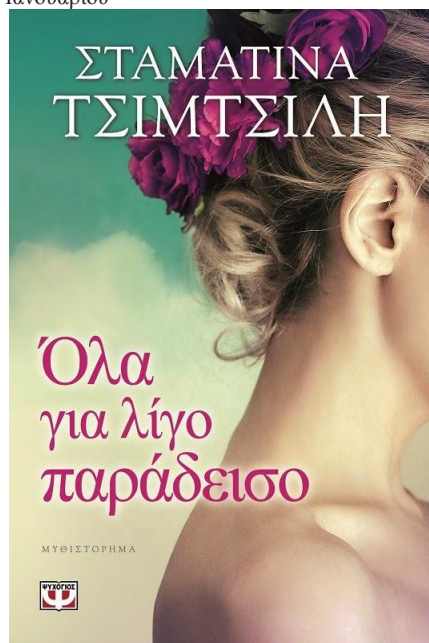

ΟΛΑ ΓΙΑ ΛΙΓΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ της Σταματίνας Τσιμτσιλή - Book review

27

Ιανουαρίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Στα δεκαέξι της η Λήδα είναι ένα αγοροκόριτσο γεμάτο ανασφάλειες, που μεγαλώνει κάτω από την ασφυκτική αγάπη της μάνας της και την αδιαφορία του εργασιομανούς πατέρα της.

Το πρώτο ερωτικό σκίρτημα που θα νιώσει θα είναι και μοιραίο. Ο Αλέξανδρος – άλλοτε συνειδητά και άλλοτε ασυνειδήτα– θα είναι εκείνος που θα καθορίσει την υπόλοιπη ζωή της. Το βλέμμα του την ανεβάζει στον παράδεισο και ταυτόχρονα την παρασύρει στην καταστροφή. Ωσπου ένα καλοκαίρι, η αθωότητά της θα χαθεί στην ακροθαλασσιά της Σπηλιάς και μαζί της η Λήδα θα προσπαθήσει να θάψει κάτω από την υγρή άμμο κι ένα μεγάλο μυστικό. Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν, δε θα σταματήσει ούτε στιγμή να αναζητά το φως. Ακόμα και όταν ο θάνατος θα χτυπήσει την πόρτα της, εκείνη θα ψάχνει με αγωνία μια έξοδο κινδύνου και μια δεύτερη ευκαιρία.

Ποιος θα είναι τελικά εκείνος που θα της την προσφέρει; Ποιος θα είναι ο πρίγκιπας που με το άλογο του θα την οδηγήσει στη λύτρωση;

Προσωπική άποψη:

Ένα από τα βιβλία που προκάλεσε δεκάδες επί δεκάδων συζητήσεων γύρω του, κυρίως εξαιτίας του ανθρώπου που το υπογράφει, είναι το "Όλα για λίγο παράδεισο" της Σταματίνας Τσιμτσιλή. Πολλά ακούστηκαν, πολύ κράξιμο έπεσε, και ο καθένας είχε και μια άποψη να εκφράσει. Στην πλειοψηφία του, το

αναγνωστικό κοινό, δεν θα λέγαμε πως αντιμετώπισε θετικά αυτή τη νέα ιδιότητα της Σταματίνας κυρίως επειδή βρισκόμαστε σε μια Ελλάδα όπου ό,τι δηλώσεις είσαι και που ο καθένας μας παίρνει μια πένα -ή ένα πληκτρολόγιο- γράφει ό,τι του κατέβει στο κεφάλι και το αποκαλεί λογοτεχνία. Βέβαια, στον αντίλογο, κι επειδή κανείς δεν έχει δικαίωμα να κρίνει τον άλλον επειδή ήθελε να δημιουργήσει με τον δικό του τρόπο, υπάρχει η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης η οποία, ωστόσο, μπορεί να δεχθεί κριτική.

Η Λήδα, λοιπόν, είναι ένα συνηθισμένο κορίτσι που όπως τόσα και τόσα άλλα, θα συναντήσει τον έρωτα για πρώτη φορά το καλοκαίρι. Έναν έρωτα που μέλλει να ολοκληρωθεί το καλοκαίρι των δέκατων έκτων χρόνων της και που θα την σημαδέψει στο υπόλοιπο της ζωής της, αφού ο Αλέξανδρος θ' αποδειχθεί πως δεν είναι ο πρίγκιπας με το άσπρο άλογο. Στα χρόνια που θα έρθουν η Λήδα θα συνεχίσει να αναζητά τον έρωτα εκείνον που θα της αλλάξει τη ζωή, ενώ παράλληλα προσπαθεί να βγει από τα όποια σκοτάδια της και να χτίσει ένα μέλλον ολότελα δικό της, ένα μέλλον που θα την κάνει ευτυχισμένη. Δεν υπάρχει λόγος να προσθέσω κάτι περισσότερο. Ήδη έχω πει πολλά αν και νομίζω πως η ίδια η περίληψη μαρτυρά πολύ περισσότερα απ' όσα θα έπρεπε, κάνοντάς μας να γνωρίζουμε από την πρώτη στιγμή την αρχή, τη μέση και το τέλος της εν λόγω ιστορίας.

Αυτό που συνήθως καλούμαστε να κρίνουμε σ' ένα κείμενο είναι το αν είναι καλογραμμένο ή όχι. Σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, πρέπει να δηλώσω πως όχι, το βιβλίο της Σταματίνας Τσιμτσιλή δεν είναι κακογραμμένο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως είναι εξαιρετικό. Είναι ένα αξιοπρεπές πρώτο δείγμα και έχοντας δει πολύ χειρότερα οφείλω να της το αναγνωρίσω. Βέβαια, όσον αφορά την αφήγησή της, υπάρχουν δύο άλλα μεγάλα προβλήματα τα οποία δεν μπορείς να παραβλέψεις. Το ένα από αυτά είναι οι χρονικές ασυνέπειες, αφού περιγράφονται γεγονότα και καταστάσεις που στον χρόνο που τοποθετούνται δεν μπορούν να στηριχτούν πουθενά ή που ακυρώνονται από την ίδια την συγγραφέα κάποιες σελίδες αργότερα αφού -προφανώς- είχε ξεχάσει τι είχε γράψει νωρίτερα, πράγμα λογικά αν σκεφτεί κανείς πόσα χρόνια έκανε να το ολοκληρώσει. Το άλλο είναι η μεγαλομανία της Σταματίνας. Καταλαβαίνω πως έχει ένα συγκεκριμένο life style αλλά η Λήδα δεν είναι το κορίτσι που μπορεί να το υποστηρίξει.

Η ιστορία της Λήδας είναι απλή και συνηθισμένη. Είναι η ιστορία με την οποία μπορεί να ταυτιστεί εύκολα μια γυναίκα αφού λίγο-πολύ, έχει ζήσει κάτι ανάλογο και στη δική της ζωή. Ακριβώς γι' αυτό, κι επειδή μιλάμε για μυθιστορία, θα ήθελα να έχει μια πινελιά παραπάνω, το στοιχείο εκείνο που θα μου προκαλούσε έκπληξη και θα έκανε την ανατροπή, πράγμα που δεν βρήκα καθότι η ροή των γεγονότων ήταν προβλέψιμη πέρα για πέρα. Και θα φτάσω στο μεγαλύτερο, για μένα, μειονέκτημα της ιστορίας αυτής, που δεν είναι η έλλειψη πρωτοτυπίας, αλλά το πως επέλεξε η δημιουργός της να την αφηγηθεί. Αν και η ίδια βρίσκεται στην ηλικιακή κλίμακα των τριάντα συν, έχει επιλέξει ν' αφηγηθεί μια ιστορία σαν κι αυτή, που μοιάζει πολύ προσωπική, σαν να είναι μια γυναίκα πενήντα χρονών. Και όχι, δεν έχω κανένα πρόβλημα με την ηλικία κανενός και αυτά είναι στεγανά που δεν με αντιπροσωπεύουν, στο χαρτί όμως

δεν παύει ν' αποτυπώνεται μ' αυτόν τον τρόπο, προκαλώντας ακριβώς αυτή την εντύπωση.

Εν κατακλείδι, το "Όλα για λίγο παράδεισο" είναι ένα ανάλαφρο μυθιστόρημα που διαβάζεται υπερβολικά εύκολα, γρήγορα και ξεκούραστα, που πολύ πιθανόν να σας χαλαρώσει από την πίεση μιας έντονης ημέρας. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν είναι από τις ιστορίες εκείνες που θα σας αλλάξουν τη ζωή ή που θα σας συγκινήσουν. Εξαιρετικά προβλέψιμο, θυμίζοντας κάτι από παλιά ελληνική ταινία, ίσως και αφελές κάποιες στιγμές, με σφάλματα που θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί αν υπήρχε μια καλύτερη επιμέλεια, και μ' έναν κάποιον συντηρητισμό που δεν ταιριάζει στην ηλικία της δημιουργού, το συγκεκριμένο βιβλίο δεν ξέρω αν θα μείνει στην ιστορία ως πετυχημένο, σίγουρα όμως θα το θυμόμαστε για την αναστάτωση και τις συζητήσεις που προκάλεσε στα πηγαδάκια των βιβλιόφιλων, γνωστών ή μη.

Βαθμολογία 6/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Τσιμτσιλή Σταματίνα

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2014

Αρ. σελίδων: 408

ISBN: 978-618-01-0743-2